

Vanda KUBÍKOVÁ

oponentský posudek
magisterské diplomové práce

Na magisterskou práci Vandy Kubíkové jsem se velmi těšil. Jsem sice houslista, ale od mládí se zabývám i dirigováním a vším, co s ním souvisí. Karel Ančerl byl pro mne velká osobnost a měl jsem to štěstí ho ještě vidět na památném posledním koncertě v Praze na Pražském jaru 1969, kde dirigoval Sukova Asraela a doprovázel Henryka Szerynga v Beethovenově Houslovém koncertu. Byl jsem také šťasten, když jsem při svém prvním pobytu v Torontu mohl vidět ulici i domeček, kde Karel Ančerl trávil poslední léta svého života.

Vanda Kubíková rozdělila svoji práci do osmi kapitol. Nejprve popisuje mládí a umělecké začátky Ančerla. Jeho studium bylo poznamenáno setkáním s profesory - osobnostmi typu Vít. Nováka, J.B. Foerster, Josefa Suka, Otakara Ostrčila. Ze začátku působil ještě jako houslista, později se však rozhodoval mezi činností skladatelskou nebo dirigentskou. Velký vliv na něj udělaly návštěvy zkoušek ČF s Václavem Talichem, a to asi rozhodlo o jeho rozhodnutí stát se dirigentem. Mimochodem před ČF stanul poprvé již jako dvaadvacetiletý ! V další kapitole se dozvídáme o Ančerlově činnosti v třicátých letech, jeho působení v Osvobozeném divadle, ale i první úspěšné koncertní zájezdy do zahraničí, poté působení v pražském rozhlase. Následuje popis válečných let, kdy se přerušil jeho vývoj a růst, skončí s koncertováním a nakonec skončí v terezínském koncentračním táboře. Zde jsou poměrně podrobně vylíčeny všechny útrapy, které musel Ančerl prožít, až ke konečnému šťastnému přežití celé hrůzy. Nejpodstatnější kapitolu pak tvoří poválečná cesta Karla Ančerla směrem k šéfovskému místu v České filharmonii v roce 1950. Z tohoto orchestru pak během osmnáctiletého působení udělal orchestr světových kvalit. V závěru své práce Vanda Kubíková zmiňuje velký ediční počin Supraphonu, který vydal v letech 2002-2008 edici 43 CD s veškerými dostupnými nahrávkami Ančerla s ČF. Jsou to snímky, které jsou i dnes uznávány světovou kritikou a řazeny na nejvyšší příčky. (Svěcení jara, Mahlerovy symfonie, ale i skladby 20.století, které Ančerl rád uváděl.) Je třeba říci, že v poslední době vycházejí i snímky z jeho působení u zahraničních orchestrů (Wiener Symphoniker, Concertgebouw Amsterdam či Toronto Symphony Orchestra). Poslední kapitolou je pak popis Ančerlovy činnosti po roce 1968, kdy emigroval do Kanady.

Práce je velmi poutavě napsaná a přibližuje život Karla Ančerla, proslulé osobnosti české hudby 20.století, který během svého života musel prožít dvě nejhorší diktatury: německý nacismus a komunismus.

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh hodnocení: A

Praha, 20.8.2016

odb.as. MgA Pavel HŮLA